

Světové univerzity nabírají studenty v Asii – přidáme se?

Československý pavilon na bienále v Benátkách v režii našich architektů

Akademický rok zahajovaly české univerzity v Liberci

„Liberecké univerzitě nechybí vize“ – rozhovor s docentem Mishrou z Indie/

„University of Liberec has futuristic vision“ – says Associate Professor Rajesh Mishra

Odborníky českému zdravotnictví dáváme již deset let

Anketa: 17. listopad – co o něm vědí současní studenti?

Obsah

Z pohledu rektora	3
Univerzity se zaměřují na východ	4-6
Malé studentské firmy slavily. Erasmus kluby jsou tu 25 let	7
Akademický rok zahájili rektori na naší univerzitě	8
Projev rektora Zdeňka Kůse při zahájení akademického roku 2014/2015	9
Mise českých vysokých škol v Indii	10
Kubišová svoji Modlitbu zpívala u nás. Prý s gusem	11
Anketa: říká něco současným studentům 17. listopad?	12-13
Rajesh Mishra: „Liberecké univerzitě nechybí vize“/ „University of Liberec has a futuristic vision“	14 15
Rozhovor: „Studentům patří dík za jejich um a inteligenci“	16-17
Specialisty nelékařských oborů vzděláváme 10 let	18
Taiwanec nakonec. Studium z pohledu českého doktoranda	19
Z Číny do českého neznáma	20
Konec posedávání na chodbách. Klub pro studenty je otevřený	21
Krátce z univerzitního života	22

Rektori zahajovali akademický rok u nás, str. 8

Mise českých univerzit v Indii, str. 10

Jak se studuje a běhá na Taiwanu, str. 19

Staré dílny byste tu už nehledali. Studentský klub, str. 21

Z POHLEDU

rektora

Internacionalizace je stále důležitějším ukazatelem kvality vysokoškolské instituce, od kterého se odvíjí také výše příspěvku ministerstva školství. Proces internacionalizace dalece překračuje evropský program mobility Erasmus; v posledních letech rapidně narůstá a podle prognóz růst bude i nadále. Poptávka po studiu v Evropě ze strany studentů z Asie, Jižní Ameriky či Afriky. Jaká je v této situaci strategie internacionalizace Technické univerzity v Liberci?

Jaké priority, plány a cíle si vytknula TUL v oblasti internacionalizace pro nadcházející roky?

Je naprosto nezbytné, aby instituce, která je výzkumnou univerzitou, získávala co nejvíce studentů ze zahraničí, zejména v oblasti Ph.D. studentů. A na straně druhé, aby co nejvíce svých zaměstnanců posílala na krátkodobé i dlouhodobé stáže do zahraničí. Země, které dnes považuji za klíčové, jsou jak země západní Evropy, tak země Dálného východu. Zejména země, se kterými už máme tradici spolupráce, jako jsou Indie, Čína, také Vietnam a další státy. A perspektivní pro nás jsou samozřejmě státy Severní i Jižní Ameriky. Nyní se například rýsuje spolupráce s brazilskou stranou, která vysílá své studenty do Evropy.

Jaké studium můžeme zahraničním studentům nabízet? Máme dostatek oborů akreditovaných v angličtině?

Své obory nabízíme zahraničním studentům už dlouho. Například na fakultě textilní řadu let absolvovali studenti z Jižní Afriky specializovanou výuku v oblasti textilních technologií. Samozřejmě jsme schopni nabízet také strojírenské obory, které jsou žádané z Dálného východu, nebo oblast nanotechnologií, která je zajímavá pro studenty z celého světa. Můžeme nabídnout i studium v oblasti umění, ekonomie či mechatroniky. Všechny obory, jak technické, tak umělecké, které mohou být zajímavé pro studenty ze zahraničí, jsou na TUL k dispozici v anglické verzi. Kromě toho se připravují další. Například ústav zdravotnických studií bude nabízet v angličtině studium v oblasti ošetřovatelství.

Studenti z Asie, Afriky a dalších zemí jsou ochotni za studium platit nemalé peníze a budou za ně očekávat kvalitní službu-vzdělání, může naše univerzita splnit jejich požadavky?

Mluvíme-li o kvalitě vzdělávání, je nutné posoudit mnoho aspektů. Na straně jedné je to vlastní výuka, tu poskytujeme v těch oblastech, o kterých jsem mluvil, na velmi vysoké úrovni. Na straně druhé je to zázemí, ať už informační, otázka ubytování, stravování, možnosti sportovat, to vše, co souvisí s životem studenta v kampusu. Po této stránce jsme velmi dobře vybaveni. Navíc oproti řadě zemí, odkud k nám mohou studenti přicházet, je Liberec velmi zajímavé město z pohledu kvality života, životního prostředí, čistoty vzduchu, což se například o městech v Číně nedá říci.

Jaké úkoly by mělo plnit nově vzniklé zahraniční oddělení a na jaké země se má zaměřit?

Má usnadňovat fakultám získávání studentů ze zahraničí, má je aktivně vyhledávat a má napomáhat organizací a byrokratické stránce celého procesu. Mělo by také ulehčovat život zahraničním studentům u nás. Pomoci jim, a to velmi rychle a kvalifikovaně, s vyplňováním dokumentů, s přihlašování k pobytu a dalšími náležitostmi, které život zahraničního studenta u nás provázejí. Naše zahraniční oddělení pracuje v rámci toho, odkud k nám studenti hlavně přicházejí, ale má také za úkol vyhledávat studenty z nových lokalit. Zajímavá pro nás bude třeba Malajsie nebo, jak už jsem zmínil, Brazílie, také Chile a Jižní Afrika, se kterou je nutno opět obnovit vztahy, ale také třeba Egypt, Vietnam a další země.

Proč jsou studenti z těchto zemí pro nás zajímaví?

V zemích Dálného východu, jako jsou Indie, Čína, Vietnam, je velké množství lidí, na každé místo na univerzitě čekají desítky, stovky uchazečů a studenti jsou velmi silně motivováni k tomu, aby byli co nejlepší a aby se dostali na studia, která chtějí dělat. Další aspekt je ten, že v těchto zemích je tradiční úcta ke vzdělání. V rodinách si váží lidí, kteří dosáhli určitého stupně vzdělání, a je to pro ně cosi velmi významné a těžko nahraditelného, což třeba v naší zemi a vůbec v Evropě zas tak úplně neplatí. V těchto zemích také většinou velmi dobře vyučují exaktní předměty, takové, které řada našich studentů považuje za nepřekonatelnou překážku, jako je matematika, fyzika, chemie. Důležitý aspekt je i to, že v asijských zemích má Česká republika tradičně velmi dobrý zvuk. Například řada lidí na klíčových postech ve Vietnamu prošla studiem v České republice, umí dnes ještě trochu česky a hlavně Českou republiku zná jako zemi, kde lze velmi kvalitně studovat.

Děkujeme za rozhovor.

UNIVERZITY SE ZAMĚŘUJÍ

na východ

Americké a evropské univerzity nabírají studenty v Asii. Populace v zemích, jako jsou Indie a Čína, strmě narůstá a tamní univerzity nemohou uspokojit poptávku po studiu.

Mobility studentů a počet studentů samoplátců jsou dnes cennými ukazateli rozvoje a kvality vysokoškolské instituce. Jedním z hlavních východisek pro stanovení příspěvku ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy veřejným vysokým školám je podle dlouhodobého záměru ministerstva na období 2011 až 2015 také *otevřenost národnímu i mezinárodnímu prostředí*. Počet studentů, kteří studují na vysoké škole studijní program v cizím jazyce, tedy počet studentů-samoplátců, se proto přímo odráží ve výši příspěvku, který škola od ministerstva dostane. A zohledňuje se hned dvakrát: v indikátoru, který posuzuje počet studentů – z 5 % je tento indikátor určen právě počtem samoplátců, a to za každý studijní program zvlášť. Druhý dotčený indikátor ukazuje na kvalitu a výkon vysoké školy – jeho výši tvoří počet samoplátců ze 3 %, opět za každý studijní program zvlášť. Samoplátcí z východní a jihovýchodní Asie vyjíždějí za studiem na Západ nejčastěji a zatím jejich počet každoročně narůstá. Dejme jim jasný signál, že pro své vzdělání si mohou vybrat také Technickou univerzitu v Liberci.

TVRDĚ STUDOVAT I PRACOVAT

Zájemců o studium v lidnatých asijských zemích už je prostě příliš. Navíc studium na evropské či americké univerzitě znamená pro především čínské studenty možnost svobodného nastartování kariéry i osobního života. Studenti z Indie, z Číny a dalších asijských zemí jsou pověstní svou cílevědomostí a pracovitostí. Jsou zvyklí drilovat velký rozsah učiva, jejich studium už na střední škole vyžaduje přípravu od rána do pozdního večera, zabere více času, trpělivosti i pracovního nasazení než studium na většině škol euroatlantického prostoru. Navíc se na Západě chtějí prosadit, je to sen dosažený vždy jedním z mála v ročníku.

Příkladem, který hovoří za všechna srovnání asijského a euroatlantického vzdělávacího systému, je čínská zkouška *gaokao* („velká zkouška“), „bod zlomu v životech mladých Číňanů“, jak shrnul doktorand fakulty textilní původem z Číny Guo Cheng Zhu. **Rozhovor s ním čtěte na str. 20.**

Náročný rozřazovací test z látky napříč celým středoškolským studiem je každoročně pro malé procento nebo spíše promile čínských středoškoláků vstupenkou na ty nejprestižnější univerzity, a tedy zajištěním slibné kariéry, pokud jako studenti dále uspějí. Pro jiné studenty je ale každoročně vypětí kolem této zkoušky a případně nízký počet dosažených bodů důvodem k tomu, a zde bez nadsázky, aby si sáhli na život. Zajímavostí pro srovnání přístupu například českého a čínského studenta k vysokoškolskému studiu je i fakt, že v Číně neexistuje důchodový systém. Úspěšné studium na kvalitní škole výrazně přibližuje čínského absolventa k dobrému zaměstnání, které mu může zajistit plat, z něhož bude jednou živit sebe, své děti, ale i své rodiče.

INDIE A ČÍNA – ZEMĚ VZDĚLÁVAJÍCÍ SE V ZAHRANIČÍ

Svět daleké východní či jihovýchodní Asie je jiný, ovšem prokazatelně čím dál častěji proniká na Západ. Podle studie British Council, publikované v říjnu 2014, se budou na nárůstu počtu zahraničních studentů v USA mezi lety 2014 a 2024 podílet z 54 % indiští studenti. Ve Velké Británii budou ve stejném desetiletí tvořit nárůst zahraničních studentů ze 44 % Číňané. V obou případech se jedná o postgraduální studenty, tedy studenty, kteří absolvovali bakalářské či magisterské studium a přijíždějí na Západ za dalším stupněm univerzitního vzdělání. Právě tyto dvě asijské velmoci

budou skutečně dominovat vzdělané globální společnosti. Podle citované studie British Council budou mít Indie a Čína za deset let nejvyšší počet terciárně vzdělaných lidí. Pro Českou republiku tak detailně zpracované statistiky nejsou k dispozici, ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy uvádí pouze celkový počet cizinců na tuzemských vysokých školách, souhrnné údaje o tom, z jakých zemí k nám studenti přijíždějí, chybí. Obecně ale ze statistik vyplývá prudký nárůst zahraničních studentů. Za posledních deset let se ztrojnásobil a dosáhl téměř 40 tisíc studentů-cizinců, kteří v České republice studovali v loňském akademickém roce. To je asi desetina z celkového počtu studentů na českých univerzitách. Abychom byli s konkrétními čísly o počtu studentů z Asie o něco blíže Liberci, můžeme se podívat na situaci a statistiky v sousedním Německu. Podle přehledové studie Deutscher Akademischer Austauschdienst (Německá akademická výměnná služba, DAAD) mělo Německo v roce 2013 2 miliony 200 tisíc německých a přes 282 tisíc zahraničních studentů, více jak třetinu tvořili studenti z asijských zemí. Naprostou převahu mají mezi zahraničními studenty posluchači z Číny (v roce 2013 více jak 25,5 tisíce), prudký nárůst zaznamenal počet studentů z Indie (více jak 7 tisíc v roce 2013) a několikanásobně oproti předchozímu roku stoupl také počet studentů z Bangladéše. V první dvacítky zemí řazených sestupně podle počtu studentů přijíždějících do Německa jsou z mimoevropských zemí dále Jižní Korea, Indonésie nebo například Kamerun.

Studenti z Asie se pravidelně hlásí i k nám na Technickou univerzitu v Liberci. Už do vůbec prvního studijního ročníku v říjnu roku 1953 nastoupili dva korejsí studenti a studenti z Koreje, Egypta a Vietnamu pak v Liberci studovali v hojném počtu i v dalších letech.

Zájem měli a mají především o strojírenské a také textilní obory. V tomto akademickém roce máme celkem 5 čínských studentů, 9 Indů, 18 Pákistánců a nejvyšší počet asijských studentů přijelo z Vietnamu – 38. Drtivá většina z nich studuje na fakultách strojírenské a textilní, menší část se zapsala také na fakultu mechatroniky, informatiky a mezioborových studií. Zájem o TULku ze strany Asiátů je trvalý a v této době je ideální čas podpořit ho vhodnou propagací přímo v Asii lačné po evropských a amerických univerzitách.

TŘI CESTY NA VÝCHOD

I proto se loni na podzim vydali reprezentanti českých univerzit na misi rektorů do Číny a misi rektorů do Indie. Na čínské misi navštívili rektori tři českých vysokých škol a zástupci ministerstva školství několik prestižních čínských univerzit. „Byli jsme například ve škole, která je v první stočce světových škol. Společným znakem prestižních vysokých škol v Číně je to, že jsou silně direktivně řízeny státem, na druhé straně mají ze strany čínské vlády obrovskou finanční podporu. Školy, které jsou považovány za dobré, tam nemají v podstatě problémy s penězi. Viděli jsme rozsáhlé kampusy, které jsou nové, kde jsou desítky nových budov s perfektním vybavením a zázemím pro studium i studentský život. Bylo by samozřejmě dobré s nimi spolupracovat,“ říká rektor naší univerzity Zdeněk Kůs, který se podzimní mise v Číně účastnil. Jejím výsledkem jsou důležité smlouvy a dohody podepsané na úrovni ministerstev obou zemí.

Mise rektorů třinácti českých univerzit v Indii se za naší univerzitu zúčastnila prorektorka Soňa Jandová. **Její cestě se věnujeme více v článku na str. 10.**

Host v Indii, zde prof. Militký z fakulty textilní, tradičně sází strom.

Jako jediná česká univerzita jsme se loni na podzim vydali také na megalomanský veletržní počin Expo do Šanghaje. Dotazy padaly ze strany tamních studentů především na naše fakulty strojní, textilní, ale i ekonomickou fakultu. „Technické obory obecně nabízejí absolventům dobré možnosti uplatnění v praxi, navíc Česká republika má v asijské oblasti velmi dobrou pozici jako země se silným a konkurenceschopným průmyslem, proto je možnost studia pro asijské studenty u nás velmi lákavá,“ říká proděkan fakulty strojní Karel Fraňa po příjezdu z šanghajského veletrhu. „Nutné je si ale uvědomit, že Česká republika leží u Německé spolkové republiky, která nabízí již dlouhodobě excelentní možnosti studia pro asijské země a úroveň německého školství ve světě je velmi vysoká. Navíc v případě studia asijských studentů v německém jazyce nabízí tento vzdělávací systém bezplatné studium na celosvětově významných německých školách. V České republice existuje tato možnost rovněž, ovšem rozšířenost českého jazyka ve světě není tak významná. Na druhou stranu může české prostředí nabídnout přívětivější ceny ve smyslu životních nákladů,“ dodává proděkan Karel Fraňa. K přilákání studentů-samoplátců bude podle něj zapotřebí dalšího zviditelnění univerzity ve strategicky vybraných zemích, využít lze k tomu v mnoha případech také služeb místních českých zastupitelství, jak tomu bylo i při přípravě prezentace naší univerzity na mezinárodním Expo v Šanghaji.

Nově vzniklé zahraniční oddělení na naší univerzitě se bude snažit v příštím roce aktivity Technické univerzity v Liberci ve strategických asijských zemích ještě více posílit. Možnosti tu podle Lucie Koutkové z tohoto oddělení jsou a máme šanci se jich chopit: „Zahraníční studenti – zejména samoplátcí – jsou pro vysokou školu

významným zdrojem finančního i intelektuálního kapitálu. Navíc přenášejí internacionalizaci přímo do srdce univerzity a čeští studenti se díky kontaktu s nimi lépe připraví pro globální pracovní trh.“

DÁT PROSTOR DALŠÍM

Světové studie ovšem naznačují, že by bylo chybou evropských i amerických univerzit ustrnout na stávajícím modelu jednosměrného příjmu studentů z Indie a Číny. Univerzity by se tím staly v podstatě závislé na socio-ekonomických a tržních proměnách a situacích v těchto zemích. Země přijímající studenty mají podle těchto prognóz nejvyšší čas na to orientovat se na studenty z expandujících ekonomik, z nichž vyjždí na stáze také čím dál více postgraduálních studentů. Podle již citované nedávné studie z British Council nejvíce vzrostou v následujících deseti letech výjezdy postgraduálních studentů z Nigérie (o 8,3 %), z Indie (7,5 %), Indonésie (7,2 %), Pákistánu (6,4 %) a Saúdské Arábie (o 5,2 %). Významnou silou vysílající studenty za hranice bude také Vietnam. Nejvíce těchto postgraduálních studentů ze zahraničí v roce 2024 přijmou Spojené státy, Velká Británie, Německo a Austrálie. Tuzemské univerzity ani nemohou pojmout tolik studentů, aby Česká republika stála na předních místech zemí přijímajících zahraniční studenty, dá se ale předpokládat, že zvýšený zájem o studium ze strany studentů i z těchto zemí se jí dotkne a bude dobré se na něj připravit. Proto v druhé půli roku 2014 zahrnuje Technická univerzita v Liberci internacionalizaci jako nedílnou součást do svého Strategického plánu rozvoje do roku 2020 s výhledem do roku 2030. Tento dokument je závazným konceptem, který ještě více otvírá naši univerzitu studentům ze zahraničí a internacionalizaci.

MALÉ STUDENTSKÉ FIRMY SLAVILY

Erasmus kluby jsou tu 25 let

Liberecký klub Erasmus Student Network (ESN) vznikl sice později, k celoevropským oslavám se ale připojil. Jaké to je pracovat v klubu s takovou tradicí a zázemím po celé Evropě?

Studentskou asociaci Erasmus Student Network založili v roce 1989 studenti, kteří měli osobní zkušenost se zahraniční studijní cestou a organizaci ESN zamýšleli jako projekt na podporu dalších studentských výměn. Nápad se ujal, v současnosti existuje něco okolo 460 sekcí ESN v 37 evropských zemích, liberecký klub při technické univerzitě vznikl v roce 2008. Jádrem jeho týmu dnes tvoří dvanáct lidí v čele s prezidentkou.

Liberecká pobočka oslavy čtvrtstoletí existence mezinárodního klubu připravila na 12. listopadu 2014 pod názvem *Goin' Europe*. Na programu byly prezentace organizace samotné, prezentace zahraničních univerzit, průvod s vlajkami a balonky a večerní afterparty. A bylo co slavit, liberecký klub ESN se hodně vypracoval.

Aktivita klubu ESN se zprvu odvíjely spíše v družné zábavě, promítání fotek a filmů, tematických party a společných výletů. Postupně se klub propracovával na vyšší úroveň organizovanější pomoci přijíždějícím studentům, a nejen jim.

Dnes koordinuje například 40 studentů, tzv. „buddíků“, kteří pomáhají zahraničním studentům v nejkritičtějších prvních dnech – vyzvednou je na letišti, pomohou jim s ubytováním, s orientací v prostoru univerzity, s úřady nebo i u doktora.

„V poslední době se slibně rozvíjí koncept SocialErasmus. Zahrnuje akce a aktivity na podporu lidí s handicapem nebo lidí sociálně znevýhodněným. Organizovali jsme například charitativní běh kolem liberecké přehrady, jehož výtěžek pokryl podstatnou část ceny invalidního vozíku pro jednoho mladíka s postižením,“ zdůrazňuje Monika Lazarová, prezidentka libereckého klubu ESN. Součástí kampaní SocialErasmus jsou ale i naprosto nenápadné akce, jako je společné venčení psů z útulku nebo tzv. *Free hugs*, kdy studenti objímají kolemjdoucí. *„Nic nás to nestojí a přitom to mnoha lidem ohromně zvedne náladu,“* shrnuje podstatu akce Monika Lazarová.

Schopnost zorganizovat akci mezinárodního týmu je navíc skvělou položkou do životopisu každého studenta, která je podle ohlasů při pracovních pohovorech výhodou. Hovoří o tom další členka libereckého ESN Zuzana Wasserbauerová. Vlastní zkušenost s Erasmus výjezdem do Turecka ji inspirovala k tomu, zapojit se do liberecké pobočky ESN nejprve jako „buddík“. Pak přijala výzvu na zorganizování několika povedených akcí klubu a dnes v libereckém ESN působí jako viceprezidentka.

„Říkáme si malá studentská firma, máme lidi přes propagaci i přes techniku jako v každé jiné firmě. Lidí se tu hodně naučí a dokážou rozvinout své schopnosti, o kterých třeba ani nevěděli. To vše pak využijí v praxi,“ říká Zuzana, studentka fakulty textilní, a přidává svůj osobní pohled: *„Práce v ESN mě hodně obohacuje vnitřně, cítím se tu jako v rodině. Motivuje mě ten proces, kdy někdo přijde s nápadem, září z něj nadšení, dokáže pro svůj nápad strhnout ostatní a ti mu pak pomůžou s realizací. A od toho tu přece jsme spolu, abychom jeden druhému, pokud to jde, pomáhali naplňovat jeho vize,“* uzavírá Zuzana Wasserbauerová.

Studentské nadšení a mobility mají dlouhodobou podporu vedení Technické univerzity

v Liberci, rektor Zdeněk Kůs to znovu potvrdil studentům při zahájení oslav *Goin' Europe*: *„Můžete dělat to, co moje generace dělat nemohla. Proto cestujte, jezděte na stáže a hledejte své partnery jak odborné, tak možná i životní v mnoha zemích světa a současně sem přivádějte své kolegy, aby mezinárodní prostředí, které na naší škole vzniklo, bylo mezinárodní ještě o něco více.“*

Mladí lidé, kteří sami vyjeli za studijními zkušenostmi do zahraničí, jsou tím nejlepším vkladem pro další podporu studentských mobility. I to je myšlenka klubů ESN. S tím konvenuje i postoj například našeho ústavu zdravotnických studií – agendu spojenou s mobilitou studentů tu světili své mladé absolventce Markétě Bělikové, která se navíc v polovině listopadu 2014 stala prezidentkou sekcí ESN v České republice.

„Celkově se jako Erasmus Student Network staráme o 160 000 studentů na celém světě. Naše spolupráce stojí na přátelství, které boří hranice států, jazykovou bariéru a kulturní předsudky. Studenti členství v naší organizaci získají neocenitelné zkušenosti nejen do života, ale i do budoucího zaměstnání, kde projeví praktické zkušenosti již v takto mladém věku,“ říká prezidentka ESN sekcí České republiky Markéta Běliková.

Za 25 let se Erasmus kluby rozrostly do 37 zemí.

AKADEMICKÝ ROK ZAHÁJILI REKTOŘI

na naší univerzitě

Více než třicet rektorů veřejných i soukromých škol se 29. září sešlo v nové aule naší univerzity na slavnostním zahájení akademického roku 2014/2015.

Slavnostního aktu se zúčastnili ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek, předseda České konference rektorů Tomáš Zima a předseda Rady vysokých škol Jakub Fischer. Pozvání přijali také hejtman Libereckého kraje Martin Půta a Martina Rosenbergová, tehdejší primátorka Liberce.

Slavnostnímu aktu předcházelo 130. zasedání předsednictva České konference rektorů. Rektorů mimo jiné diskutovali s ministrem Chládkem o aktuálních problémech vysokého školství České republiky. „Univerzity musí podporovat a rozvíjet kritické a inovativní myšlení. Dávat prostor pro odborný dialog a rozvoj demokratické společnosti. Není pochyb o tom, že vysoké školy posouvají vědecké poznání kupředu. Musí ale včas reagovat na nové výzvy, být živým a tvůrčím organismem,“ řekl ministr. K připravované novele zákona o vysokých školách zdůraznil, že je pro něj důležitá podpora české akademické obce a dialog na dané téma. Podle předsedy České konference rektorů Tomáše Zimy je důležité, že vysokým školám přidělila vláda na výuku z rozpočtu stejnou částku i přes pokles počtu studentů. Zvyšuje se tak koeficient na studenta a to dává naději, že v systému financování vysokých škol získá prioritu kvalita nad kvantitou.

Slavnostní zahájení akademického roku se koná každoročně na vybrané vysoké škole. V roce 2014 se mohlo poprvé uskutečnit na naší univerzitě díky dokončení budovy nového Výzkumného, vývojového a výukového komplexu pro pokročilé technologie (budova G), ve kterém je i nová aula s kapacitou 350 míst.

Rektor naší univerzity Zdeněk Kůs připomněl, že nová budova vyrostla symbolicky na místě zatíženém nepříznivou historií. „V této oblasti celkem pokojně po staletí žili a tvořili Češi, Němci a Židé. Díky tomu se stalo Liberecko jednou z nejbohatších a nejvíce prosperujících oblastí v Evropě. Stačilo však málo a začalo se tady vraždit a zapalovaly se svatostánky. Na místě, kde dnes stojí naše

nová budova G, čekali lidé na vyplnění svého tragického osudu v dřevěných barácích a devastující éra komunistického diktátu nepřinesla také nic pozitivního. Rok 1989 nám přinesl svobodu, studují u nás studenti z více než stovky zemí a všichni mají svobodný přístup k informacím. I letos k nám nastupují mladí lidé plní naděje, že si splní své sny a představy o životě,“ řekl ve svém slavnostním projevu profesor Zdeněk Kůs. Akademičtí pracovníci by podle něj měli udělat vše pro to, aby jim vytvořili tvůrčí prostředí, ve kterém mají největší šanci talentovaní a poctiví pracanti.

Technická univerzita v Liberci patří k dynamicky se rozvíjejícím univerzitám. V posledních letech získala na rozvoj přes miliardu korun z evropských fondů. Vybuďovala nové Centrum pro nanomateriály, pokročilé technologie a inovace (CxI) a nové vývojové centrum, jehož součástí je i aula. Desítky milionů korun šly také do projektů zaměřených na propagaci vědy a techniky a na práci s mládeží. V příštích letech chce univerzita čerpat dotace především na moderní přístroje, ale také „nakoupit“ špičkové odborníky ze zahraničí. „Chceme sestavit mezinárodní týmy. Již nyní u nás pracuje řada lidí ze zahraničí, ale chtěli bychom získat špičkové výzkumníky z celého světa. To je sen každé univerzity na světě i většiny českých vysokých škol a já věřím, že nám v tom nový operační program pomůže,“ řekl v den zahájení akademického roku novinářům profesor Kůs. Už Operační program Výzkum a vývoj pro inovace to podle něj měl umožnit a bylo chybou, že nakonec na to nebylo možné peníze z EU použít.

Naše univerzita zahájila svůj 62. akademický rok s více než 8 300 studentů. Do prvních ročníků (bakalářského, magisterského, navazujícího i doktorského studia) se na začátku tohoto akademického roku na Technickou univerzitu v Liberci zapsalo přes 3100 studentů, z toho dvě třetiny do bakalářských studijních programů. Na šesti fakultách a jednom vysokoškolském ústavu nabízíme celkem 63 studijních programů a 110 studijních oborů. Za svoji více než šedesátiletou historii vychovala naše univerzita přes 35 tisíc absolventů.

Nová, a první, univerzitní aula se pro velká slavnostní setkání osvědčila.

PROJEV REKTORA ZDEŇKA KŮSE

*při zahájení
akademického roku
2014/2015*

Vážený pane ministře, pane hejtmane, paní primátorko, Magnificence paní a páni rektori a prorektori, Spectabilis děkanky a děkani, vážený pane náměstků, milí hosté.

Místo, právě toto místo, na kterém se nyní nacházíme, má svoji jistou symboliku, kterou bych rád připomněl. Stejně jako v celé české zemi i na Liberecku spolu až do poloviny minulého století po dlouhou dobu žili lidé povícero národností, mezi kterými samozřejmě dominovali Češi, Němci a Židé. Přes občasné škádlení a někdy vážnější rozdíly spolu žili v klidu po staletí, bavili se, obchodovali, zakládali průmyslové podniky, které Liberecko na přelomu devatenáctého a dvacátého století dostaly do pozice jedné z nejprůmyslovějších a také nejbohatších částí naší země a vlastně i střední Evropy.

Stačilo ale málo, fantasmagorické sny jednoho masového vraha a náhle fanatické bojůvky soukmenovců rozbíjely a zapalovaly svatostánky. Stačilo málo a z tohoto města stejně jako z řady jiných naší země v hrůze o svůj život utíkali lidé do vnitrozemí.

Jen o pár let později právě z těchto míst byli tiše a o to děsivěji odvázeni další obyvatelé, odvázeni do táborů s pověstnými komíny, do míst, ze kterých nebylo návratu. A jen o několik let později byly opět právě v místě této budovy dřevěné baráky, ve kterých se tísnil poslední tradiční obyvatelé tohoto regionu předtím, než byli odvezeni.

A ovšem, aby zkáza byla úplná, ideologie jiných masových vrahů sem, stejně jako do celé naší země, na desítky let přivedly komunismus, ničící a devastující vše, co z tradice a svobody ještě zůstalo. Sedmnáctý listopad roku 1989 změnil mnohé, dal nám svobodu, dal studentům i pedagogům na vysokých školách možnost podívat se, jaká je vlastně Evropa i svět. Už po

čtvrt století je spolupráce s celým světem běžnou, standardní věcí, nepřekvapuje, že třeba zde v Liberci jsou studenti z více než čtyřiceti zemí. Zvykli jsme si na to. Zvykli jsme si, že k nám přicházejí a přinášejí svoji kulturu.

Sešli jsme se tu dnes, neboť začíná nový akademický rok, další rok, kdy na vysoké školy přijdou desetitisíce nových mladých lidí, plných nadějí, očekávání, plnicích sen vlastní či sen svých blízkých.

Učiňme vše pro to, aby se ocitli ve tvůrčím prostředí plném akademické svobody, prostředí vstřícném ale současně i náročném, žádajícím si studijní píli.

Učiňme vše pro to, aby před nimi nestály jiné překážky než obtížnost přednášené látky, zbavme je alespoň na vysoké škole starostí s jejich případnými hendikepy.

Učiňme vše pro to, aby vysoké školy stejně jako po staletí nasávaly talentované a pracovité lidi, aby neměly jenom svoji výuku, ale byly nezpochybnitelnými ostrůvky kultury, vzdělanosti, vědy, místem střetávání i třibení názorů, místem odhalování zákonů tohoto světa.

Učiňme vše pro to, abychom i těm nejmladším přiblížili krásu poznávání přírody, dali jim radost z luštění záhad světa kolem nás. Zbavili je konzumního přístupu k využívání divů techniky a vštěpovali jim touhu stroje i přístroje vymýšlet, hledat nová řešení.

Učiňme vše pro to, abychom vrátili respekt veřejnosti učitelskému povolání, úctu a důvěru žáků základních a středních škol i jejich rodičů k jejich učitelům.

Budme i nadále otevření, inspirujme se tím dobrým z kultury i zvyků našich studentů přicházejících leckdy velmi zdaleka, neustupujme však z tradičního způsobu života a vzdělávání zakořeněného a osvědčeného v Evropě po staletí, chraňme jej před zhoubnými a agresivními vlivy.

Máme štěstí, že na rozdíl od generací našich předků nemusíme – zatím – touze po svobodě obětovat život, nebojme se tedy obětovat třeba jen trochu pohodlí či světských statků, můžeme-li pomoci jiným tuto svobodu získat či alespoň si ji uchránit před uchvatiteli.

Věřím, že akademický rok, který právě začíná, bude šťastným pro všechny z nás. Moc bych si to přál.

Zdeněk Kůs
Rektor Technické univerzity v Liberci

MISE ČESKÝCH VYSOKÝCH ŠKOL

v Indii

V největší misi českých vysokých škol v zahraničí bylo zastoupeno třináct univerzit včetně Technické univerzity v Liberci.

Dosud největší reprezentativní výprava českých vysokých škol do zahraničí směřovala do Indie na přelomu října a listopadu 2014. Uskutečnila se v rámci projektu na podporu ekonomické diplomacie pod názvem *Mise zástupců českých vysokých škol – příležitosti pro české vysoké školy na indickém vzdělávacím trhu*. Za Technickou univerzitu v Liberci se jí zúčastnila prorektorka pro vnější vztahy Soňa Jandová. Pod vedením velvyslance České republiky v Indii Jeho Excellence Miloslava Staška navštívili čeští rektori a prorektoři přední indické univerzity a výzkumná centra ve městech Dillí, Bengalúr, Čenaj, Bubanešvár, Kalkata a Mumbaj. Na některých univerzitách se čeští zástupci setkali také s ministry a dalšími zástupci tamních vlád, na jiných je čekaly diskuze se studenty.

Možností spolupráce mezi českými a indickými školami je bezpočet. Jak píšeme v úvodním článku tohoto čísla, Indie patří k předním světovým „exportérům“ postgraduálních studentů. Indické vysoké školy nestačí uspokojit poptávku či ambice mladých Indů, i přes to že jich je mnoho a že jsou mnohdy na naše poměry obrovské.

Česká delegace měla na programu také návštěvu největší univerzity v Indii – University of Calcutta,

pod kterou spadá 171 fakult a vyšlo z ní nebo s ní bylo nějak spojeno několik laureátů Nobelovy ceny. Univerzita v Kalkatě je také dokladem toho, že Indie je zemí kontrastů, což se projevuje i ve vysokém školství. Z těch desítek fakult Kalkatské univerzity vyniká vybaveností pouze Oddělení zahraniční politiky financované indickým ministerstvem pro vnější vztahy, které je ve velkém kontrastu s dalšími částmi univerzity. Na programu dvoutýdenní mise byla také návštěva Bangalore University, pod kterou spadá 600 fakult! či Mumbajské univerzity, která má 700 tisíc studentů, desetina z toho studuje dálkově.

K velké rozmanitosti přispívají indické univerzity i skladbou studentů. Například Jawaharlal Nehru University sídlící v Dillí patří k univerzitám na indické poměry malým, poskytuje ale pouze magisterské (40 % posluchačů) a doktorské studium (60 % posluchačů). V Bubanešváru čeští rektori a prorektoři navštívili Kalinga Institute of Industrial Technology (KIIT) a Kalinga Institute of Social Sciences (KISS). Druhý jmenovaný institut je zároveň domovem více jak 20 tisíc dětí pocházejících z indických domorodých kmenů, které zde mohou získat vysokoškolské vzdělání zdarma. Česká delegace měla možnost prohlédnout si celý kampus a setkat se také zde se studenty.

„Studenti projevili v diskuzích velký zájem o naši fakultu strojní, především díky její spolupráci s automobilkou Škoda. Vozy této značky jsou v Indii rozšířené a každý student značku Škodazná. A v popředí zájmu jsou také nanotechnologie,“ doplňuje k diskuzím se studenty prorektorka Soňa Jandová a shrnuje dále cenné poznatky z indické mise: *„Studenti v Indii očekávají velmi kvalitní vzdělání, jsou zvyklí studiu věnovat veškerý čas a očekávají kvalitu také od vzdělávací instituce. Na druhou stranu nečekají skvělé zázemí například v podobě luxusních kolejí, jaké si žádají čeští studenti; život studentů v Indii je mnohem skromnější než u nás.“*

O studentské výměnné programy má indická strana zájem, v roce 2013 začal indický National Science and Research Board vysílat a zároveň plně financovat studenty doktorandského a post-doktorandského studia na konkrétní univerzity v zahraničí. Česká strana zmínila zájem vytvořit společný vědecko-technologický fond, který zatím existuje pouze s Izraelem. Zástupci českých vysokých škol s velvyslancem Miloslavem Staškem a představiteli indické samosprávy také projednávali možnost nalezení indické agentury, která by mohla pro české univerzity v Indii zahájit oslovování a nábor studentů-samoplátců již od nadcházejícího akademického roku 2015/2016. S autorizovanou „náborovou“ agenturou podepsal rektor naší univerzity smlouvu na konci roku 2014.

Na základě mise rektorů v Indii jedná nyní Technická univerzita v Liberci se zástupci devíti indických univerzit o podpisu smluv Memorandum of Understanding (MoU). Asi nejvýznamnější z nich je Indian Institute of Science, Bangalore. Na seznamu jsou i University of Delhi v Novém Dillí, Anna University v Chennai a soukromá univerzita Kalinga Institute of Industrial Technology v Bhubaneshwaru.

Fakulta strojní a nanotechnologie byly, podle prorektorky Soni Jandové, šlágrm indické mise.

KUBIŠOVÁ SVOJI MODLITBU ZPÍVALA U NÁS

Prý s gusem

Mezinárodní den studentstva oslavila naše univerzita recitálem Marty Kubišové. Staré hity i moderní písně zpívala bývalá mluvčí Charty 77 před zcela zaplněnou aulou v budově „G“. Mezi hosty byli i členové tehdejšího studentského stávkového výboru z roku 1989.

„Přijela jsem ráda na libereckou univerzitu. Václav Havel byl můj dobrý přítel, a proto jsem ochotně vyhověla žádosti jemu blízké osoby pana Šolce. Sliby se mají plnit, proto jsem oželela i Václavák,“ řekla před zahájením koncertu Marta Kubišová, které komunistický režim zakázal zpívat a kterou lidé stejně poslouchali.

K přítomným promluvil bývalý spolupracovník Václava Havla a pedagog naší univerzity Jan Šolc. Přiblížil atmosféru listopadových dnů před 25 lety a hovořil o praktikách totalitních režimů: „K největším nepřítelům totalitních režimů patří vždy inteligence a mládež. Proto je diktátoři obvykle systematicky diskriminují a likvidují. Studenti bývají první na řadě.“

Významné historické události minulého století, při kterých rozhodující roli sehráli studenti českých vysokých škol, přiblížil rektor Zdeněk Kůs, když hovořil o století devítek plných násilí a někdy i smrti. Připomněl vraždu Jana Opletala a následné uzavření českých vysokých škol. „Na tuto otřesnou událost navazovalo půlstoletí živoření vysokých škol pod zvrácenými režimy nacismu a komunismu,“ konstatoval profesor Kůs. „Nezapomínejme však ani na rok 1949, kdy počinající monstrprocesy, pořádané u nás po vzo-

ru a na pokyn masového vraha Stalina, přivedly na popraviště několik tehdejších studentů. Nezapomeňme hlavně na rok 1969, kdy se dva čeští studenti pokusili probudit národ ze závějí přicházející beznaděje a obětovали své životy, nezapomeňme na Jana Palacha a Jana Zajíce. Také 17. listopad roku 1989 začal násilím na studentech. Díky němu dnes však žijeme ve zcela jiném světě, světě svobody, nesešňovaném příkazy diktatury jedné strany,“ řekl ve svém projevu rektor. Dodal, že tehdejší studenti už mají své rodiny. Jejich děti vyrůstají ve svobodě a s naprostou samozřejmostí cestují po celém světě a vybírají si školu, na které chtějí studovat. Beze strachu říkají nahlas své názory, bez zábran čtou, co chtějí, a kamarádí se, s kým chtějí.

Podle profesora Kůse by však dospělí měli občas dětem připomenout své neblahé zkušenosti z podivného života v totalitě. „Vysvětlete jim, že svoboda není zcela samozřejmá a dá se snadno ztratit. Ztratit tím, že sednou na lep libivým nesmyslům ideologií diktátorských režimů, které se opět nadechují novou smrtící silou. Na nich, dnešních studentech, záleží, zda naše země bude i nadále zemí svobodnou, patřící do Evropy humanistických ideálů, Evropy akademické svobody, Evropy demokracie, Evropy západní. Na nich zá-

leží, zda naše země bude zemí čestnou a slušnou, zemí, kde dokonce i politici mluví slušně, říkají pravdu a neschovávají se při projevech za otevřené deštníky,“ dodal rektor.

Marta Kubišová o politice nemluvila. Před koncertem ale řekla redakci T-UNI, že se podle ní po listopadové revoluci hodně změnilo k lepšímu, pozitivní změny vidí i v chování lidí: „Ještě hodně je ale potřeba změnit. Už pětadvacet let zpívám Modlitbu pro Martu. Dneska ji zazpívám skutečně s gusem. Zvláště poté, co jsme slyšela projev Miloše Zemana na Albertově pod roztaženým deštníkem.“

Všemi očekávaná Modlitba pro Martu přišla až na závěr. Zpívala drobná statečná žena a všichni přítomní v aule povstali.

Po koncertu předal bývalý studentský stávkový výbor zpěvačce, která se stala symbolem odporu proti komunismu, Řád statečného srdce libereckých studentů. „Chtěli jsme jí poděkovat a vyjádřit, jak si jí za její statečnost a poctivost vážíme,“ řekl předák stávkujících studentů z roku 1989 Ivo Luňák. Obdobný řád získal v minulosti na liberecké univerzitě i Michael Kocáb. Při desátém výročí revoluce dostal Řád růžového tanku.

Hlediště zaplnili pamětníci i ti, kteří v roce 1989 nebyli ještě na světě.

ANKETA:

říká něco současným studentům 17. listopad?

Studentům se už na základní škole a pak stále dokola předkládá, že by měli mít podobné události, jako je 17. listopad, na paměti. A mají? Zeptali jsme se jich na to pár dní před tím, než si celá země připomněla 25., respektive 75. výročí převratných událostí.

Ještě na vysoké škole si na tato upomínání učitelů a možná i rodičů studenti dobře pamatují. Proto na první naši anketní otázku *Měli by si studenti připomínat výročí 17. listopadu?* odpovídali bez zaváhání. *Ano, určitě měli.*

Po vyslovení druhé otázky *S jakými událostmi si tento den spojujete?* už studenti s odpovědí tak pohotově často nebyli a nezářka kladli odpověď rozpačitě s otázkou na konci.

Anketa není hodnocením vědomostí studentů, ostatně ptali jsme se jen několika málo z tisíců, kteří u nás studují. Podobný menší průzkum může ale napovědět, zda události 17. listopadu jsou současným studentům, narozeným v roce 1989 nebo v dřívě většině o několik let později, srozumitelné a mají pro ně význam.

Ladislav Hofman,
fakulta mechatroniky,
1. ročník navazujícího studia

Je to významná událost českých dějin, takže bychom si ji měli připomínat.

17. listopad se pojí se studentským povstáním v roce 1989. Odstartovalo sametovou revoluci a komunistický převrat.

Kateřina Sýkorová,
fakulta textilní, 1. ročník

Má. Neměli bychom zapomenout na to, co se v minulosti stalo.

Připomínáme si tím rok 1989, pád komunismu?

Studenti demonstrovali a cinkali klíčkama v Praze, na Albertově.

Ondřej Kopecký,
fakulta mechatroniky,
1. ročník

Určitě to stojí za připomínání. To výročí souvisí s pádem komunismu, Václav Havel měl v Praze projev a zpívala tam

Marta Kubišová.

Studenti se během těch událostí zasloužili o podporu demokracie.

Jan Bokros,
fakulta textilní, 5. ročník

Určitě, protože historie tvoří budoucnost.

Byla sametová revoluce, rok 1989, pád komunismu.

Nikola Drbohlavová,
ekonomická fakulta,
1. ročník

Je důležitý, abychom to výročí neopomjeli.

Trochu jste mě zaskočil, mluvíme o roce 1989, došlo, tuším, k popravě studentů? Nebo to bylo jindy?

Pavlína Kracíková,
ekonomická fakulta,
1. ročník

Ano. Je důležité znát vlastní dějiny.

Studenti cinkali klíčkama? To je první, co se mi teď vybaví. Bylo to v Praze, ale i v dalších městech, je to tak?

Adam Cvrček,
ústav zdravotnických studií, 3. ročník

Má to i dnes hlubší smysl.

Připomínáme si tím rok 1939, kdy byly zavřeny vysoké školy a má to návaznost na myšlenku toho, že můžeme svobodně studovat. Připomínáme si i rok 1989, to byla sametová revoluce a co vyvolala v rámci už velmi nemocného komunistického režimu v Čechách. Sametová revoluce byla takovým posledním hřebíčkem do rakve režimu. Připomínáme si tak, že máme možnost svobodného vysokoškolského vzdělávání, kterého v dobách nesvobody nebylo možné dosáhnout.

Listopadové a prosincové dny 1989 v Liberci a na Vysoké škole strojní a textilní.

„Liberecké univerzitě nechybí vize“

Docent Rajesh Mishra (38) se zabývá výzkumem textilií a textilních kompozitů pro ochranné oděvy do extrémních teplotních podmínek. V našich laboratořích i v Liberci, kam přijel z Indie před šesti lety, našel vše, co potřebuje k práci a životu.

Jak jste se dostal do České republiky?

Jako studenta mě zajímaly tradice, kultura i výzkum v České republice, z výzkumu hlavně techniky bezvřetenového předení a tryskového tkaní se zanášením vzduchem, které tu byly vyvíjeny. Své Ph.D. studium jsem dělal na IIT Delhi, tam jsem se seznámil s profesorem Militkým, o tomto mém zájmu jsme diskutovali a on mi nabídl, abych přišel do Liberce dělat výzkum jako postdok. To bylo v roce 2009. Mezitím jsem si zařídil život tady, takže po dokončení studia jsem už zůstal na této fakultě.

Cítíte se dobře a bezpečně v České republice?

Ano. Velmi bezpečně. S potěšením musím říct, že kolegové na fakultě i další lidé z mého okolí jsou velmi přátelští a velmi dobře se s nimi spolupracuje na čemkoliv, co v životě potřebuji řešit. Máme s lidmi dobré vztahy. Zpočátku byla pro mě jediná bariéra, a to byl jazyk. Jakkmile ale začnete komunikovat, jsou spíše důležitější pocity, které chcete vyjádřit, a je pak už jedno v jakém jazyce. Moje rodina je taky spokojená, nemáme tu žádné problémy.

Je v Liberci indická komunita a slavíte indické svátky?

Popravdě řečeno, Indii až tak nepostrádáme, protože životní styl a tradice tady jsou těm indickým velmi blízké. Ne úplně stejné, ale mnoho věcí je velmi podobných. Na naší katedře máme asi 15 indických studentů, někdy se setkáváme u nás doma, abychom společně oslavili nějaký svátek. Jsme teď větší komunita, takže je to zajímavé. Je ale stejně zajímavé, že máme také české přátele, kteří s námi slaví indické svátky. A my zas slavíme české svátky. Každý rok například navštěvujeme i s rodinou vedoucího naší katedry na Vánoce a někdy se navštěvujeme i na Velikonoce. Je to výborné, slavíme tedy indické i české svátky.

Na čem pracujete právě teď?

Zabývám se ochrannými textiliemi z kompozitů a 3D tkaných textilních struktur a specializuji se na využití těchto ochranných textilií pro oděvy do extrémních teplotních podmínek. Tyto textilie najdou uplatnění v oděvech pro obranné složky, pro hasiče, lze je využít pro nošení v rozličných život ohrožujících podmínkách.

Máte v Liberci k dispozici všechno vybavení a laboratoře, které potřebujete?

Pracuji na katedře materiálového inženýrství, která se orientuje dvěma směry. Jedním z nich je fyzikální aspekt materiálů, zahrnující mikroskopii, rentgenovou krystalografii, termomechanickou analýzu, zjišťování mechanických, vodivých a elektromagnetických charakteristik kompozitních materiálů, a na to máme širokou škálu moderních přístrojů.

Druhý aspekt je chemický: jmenujme například polymeraci, povrchové zpracování, modifikaci plazmou. Některé součásti používaných přístrojů vyvíjíme sami v našich laboratořích a dílnách. Liberecká textilní fakulta je ve světě proslavená právě svými inovačními technikami

a nástroji pro zkoumání textilií: zařízení na testování termoizolačních vlastností, výroba nanovláken pomocí nanospideru, různé techniky tkaní a předení, to vše bylo vyvinuto tady. Takže v našich laboratořích jsme schopni sestavit základní zařízení, ale umíme vytvořit i stroj s parametry pro průmyslové využití. A to je skvělé pro každého vědce a každého studenta v této oblasti. Také velmi úzce spolupracujeme s Výzkumným ústavem textilních strojů, kde se zaměřují na vývoj strojních součástí.

Když to shrnu, na naší univerzitě je nejen možné učit se s moderními technologiemi, ale také vyvíjet nové technologie pro budoucnost. Takže liberecká univerzita dokáže nejen uspokojovat potřeby současné doby, má také vize do budoucnosti, které ji budou v textilním inženýrství a vůbec ve výzkumu dlouho hnát dopředu.

Jak dlouho chcete zůstat v České republice?

Jsem tu už 6 let, narodila se tady i moje dcera, která tu bude chodit do školy, takže tady chci i se svou rodinou zůstat už navždy.

Děkujeme za rozhovor.

Nemá důvod měnit fakultu nebo zemi. Rajesh Mishra.

„The Technical university of Liberec has a futuristic vision“

The protective textiles and textile composites for extreme climate conditions are the main research interests of Associate Professor Rajesh Mishra (38). He came from India six years ago and he found in the laboratories of the Faculty of Textile Engineering and in the town of Liberec everything what he needs for a satisfying working and private life.

How did you come to the Czech Republic?

As a student, I was attracted to the research, tradition and culture in the Czech Republic. Innovative techniques like open-end spinning, air-jet weaving etc. have been invented here. I was pursuing my Ph.D. at IIT Delhi. Professor Militký visited IIT, we discussed our research interests, he proposed to me to come to the Czech Republic for post-doctoral research. That is how I came in 2009, but later on I found more interest in pursuing my life here and I continued as a faculty.

How do you like living in the Czech Republic and do you feel safe in Liberec?

Of course, quite safe and I'm very happy to say that most of my colleagues at the university and in my neighbourhood are very friendly and they cooperate in all aspects of life. My family has very good social relationships with people. A barrier in the beginning was language, but I think, once you start to communicate with people, expression of your understanding and feeling is more important, it doesn't matter which language or words you speak. So it's a very good society, my family is quite comfortable, they are happy. There are no problems.

Is there an Indian community in Liberec and do you celebrate Indian festivals?

In fact we don't miss India very much, because the lifestyle and the traditions in the Czech Republic are very close to Indian social culture. They are not exactly the same, but there are many things which are very similar and at present in our department itself we have about 15 Indian

students. Sometimes we get together at our home to celebrate some festivals, so it is very interesting, now there is a bigger community. But it is more important that we also have friends from the Czech Republic coming for our festivals. We celebrate Czech festivals as well, for example I visit my head of department every year. He invites me and my family to his home for Christmas. So we visit their home on Christmas and sometimes for Easter. So it is very good that we celebrate both Indian and Czech festivals.

What are you working on right now?

My current research interests are protective textiles from composites and 3D woven textile structures and thermoinsulation clothing for extreme climate conditions. They can be used mostly in defence, fire fighting and some other lifesaving situations.

Do you have all the necessary technical equipment and laboratories at your disposal here?

I'm working in the Department of Material Engineering which is focused on two aspects of the textile materials, one is the physical aspect – microscopy, x-ray crystallography, thermomechanical analysis, composites formation and characterisation, defining mechanical, thermoelectrical, electromagnetic properties and we have state of the art equipment. The other aspect is chemical e.g. polymerization, surface treatment, plasma modification etc. to mention a few. Some of the pieces of equipment are developed by our in-house facilities and Liberec textile faculty is quite well known in the whole world for the innovative tools developed for the characterisation of materials. For example, some thermoinsulation testing equipment, the production of nanofibres by the Nanospider technique and some basic equipment for weaving and spinning, they have been innovated here. So the equipments are ranging from the laboratory set-up to the pilot plant and to the industrial scale machine which is quite good for any researcher and any student in this field.

Secondly we have a strong cooperation with the Textile Machinery Research Institute here in Liberec, who has the set-up to develop the machine parts. Speaking in the whole, our university not only has the possibility to educate in the state of the art technologies, but it also develops new technologies for future. So the Technical University of Liberec – in my opinion – is not only catering to the needs of the current time, but it has a futuristic vision enabling it to survive in the textile research field and in general science in the long run.

How long are you planning to stay in the Czech Republic?

I have been here for six years already, my daughter was born here, my daughter will be educated in the Czech schooling system, so I plan to spend my whole life here and be here with my family.

Thank you for the interview.

„STUDENTŮM PATŘÍ DÍK

„za jejich um a inteligenci“

S koncepcí a realizací národního pavilonu na bienále v Benátkách 2014 pomáhali studenti liberecké fakulty umění a architektury. Jejím kurátora Martina Hejla jsme se ptali na to, jak vznikala československá expozice a co sdělovala publiku nejslavnější světové přehlídce architektury.

Jak se člověk stane kurátorem národního pavilonu na bienále v Benátkách?

Zúčastnil jsem se soutěže vypsané Národní galerií. Už před soutěží jsme ale účast na bienále zvažovali se Zdeňkem Fránkem [děkan Fakulty umění a architektury TUL – pozn. red.]. Jako ateliér i jako škola jsme do toho chtěli nějak vstoupit. Sázeli jsme i na to, že kurátorem bienále byl architekt Remy Koolhaas, u kterého jsem v Dánsku pět let pracoval. Se studenty z mého libereckého ateliéru jsme vypracovali návrh a ten v soutěži mezi 24 dalšími uspěl.

Národní pavilon podával přehled o posledních sto letech československého bydlení. Proč jste si vybral toto téma?

Inspirací byl výlet na Saharu. Ocitnul jsem se tam na hranici, kde se daly dobře sledovat první prstíky civilizace, první domy, silnice. Projekt, do kterého jsem se pustil hned po návratu, byla města do pouště. Při tomto zadání se architektonická inteligence dostává na úroveň *tabula rasa*. V Česku jsme se tím nikdy nezabývali. Všeobecně se pracuje s tím, že žijeme v bohatém kontextu. Posledních sto let architektury, kdy vzniklo 90 % obytných staveb u nás, je provázáno kontextem modernity. Chtěl jsem ten „zažitý“ kontext víc prozkoumat, najít *patternity* naší modernity, to je pro mě důležitá součást naší disciplíny.

Studenti se pak na koncepci národního pavilonu podíleli i v dalších fázích přípravy?

Velkou měrou. Po úspěchu v soutěži jsme na podzim 2013 po dohodě se Zdeňkem Fránkem otevřeli na liberecké fakultě ateliér zaměřený na Benátky. Zapsalo se čtrnáct studentů, kteří se pak s námi účastnili toho velkého dobrodružství a přípravy podkladů

pro národní pavilon. V dalším semestru se pak několik z nich účastnilo také realizace v Benátkách. Jejich píli, umu a inteligenci patří velký dík za to, co vzniklo.

To byl celý tvůrčí tým?

Důležitá část. Vytvořili jsme na internetu celou „cloudovou“ univerzitu, ve které jsme soustředili to nejlepší ze dvou zemí. Součástí realizačního týmu byl také ateliér bratislavské VŠVU Jána Studeného a Beňa Brádnanského. Přidal se i bratislavský ateliér Petera Stece a doktorandi z ČVÚT. Cyrila Říhu z UMPRUMu jsme oslovili, aby nám hlídal postup a přicházel s kritickými připomínkami ke koncepci. Díky dobré spolupráci se slovenskými ateliéry jsme nakonec mohli udělat ne 1x100 mil. m², jak jsme představili v soutěžním návrhu, ale 2x100 mil. m², jak stojí v názvu publikace a pavilonu. To číslo odpovídá obytné ploše České a Slovenské republiky.

Přibližte nám tuto spolupráci a koncepci pavilonu.

Od začátku jsme věděli, že budeme dělat knihu. Nejprve jsme provedli detailní průzkum urbanistického vývoje 70 českých měst za posledních 100 let. Všichni ti lidé na tom udělali až titánský kus práce. Studenti soustředili a vytvořili hromadu grafů, diagramů a dalších dat, která nikdy nikdo před tím nezpracoval. Rozdělili jsme těch posledních sto let bydlení na tři etapy – standardizace, od roku 1914 do roku 1948, prefabrikace do roku 1989 a katalogizace po roce 1989. Z celého výzkumu nám vytanula otázka: jaká byla úloha architekta v těch sto letech bydlení? Nejlepší cesta, jak se pokusit odpovědět, byla svědectví přímých aktérů a teoretiků. Připojili jsme proto rozhovory s šestnácti architektky, urbanisty, historiky a především autory architektonických koncepcí šesti vybraných měst.

Nakonec z toho vznikla 400stránková publikace 2x100 mil. m² Atomized Modernity – on architecture of large housing complexes in Czechoslovakia 1914–2014. Nashromážděný materiál jsme prezentovali v pavilonu bienále, kde jsme také knihu pokřtili.

Jaká odpověď vám vyšla pro současného architekta, jaká je jeho role ve výstavbě bydlení?

Už za Bati se rozjela prefabrikace, která zažila největší rozkvět v 70. a 80. letech a setrvačností se udržela až do poloviny 90. let. Poslední megalomanské sídliště bylo postaveno v roce 1995. Pak architektura opouští architektonickou ústavu a stává se svobodnou, tím se ale tato disciplína ocitá v jakési nahotě a nejistotě. Architekti se uchylují do svých malých kanceláří a navrhují pro klienty dřevostavby s velkou zahradou a labradorem. Překlenutí architektury do éry kapitalismu a developerů, to jsou aktuální témata, která nás zajímají. Proto jsme současné úloze architekta v publikaci věnovali nejvíce rozhovorů.

Napověděl váš výzkum, jaká bude budoucnost urbanismu?

Odpověď si můžeme ukázat na dvou vzorech měst, které jsme utvořili. Výstavba Baťových domků za první republiky a lokalita rodinných domů v Jesenicích u Prahy. Urbanisticky je obojí zástavba typizovaných rodinných domů, ve Zlíně jsou to typické baťovské domky, v Jesenicích jsou to katalogové domy. V jednom se ale liší. Baťovy domy jsou postaveny u velké továrny a domy v Jesenicích jsou obklopeny těmi zvláštními halami a překladišti, vším tím moderním zázemím pro logistiku velkého objemu zboží. Můžeme to interpretovat dvojím způsobem. Buď jako evoluční spirálu, kdy jsme se v modernitě posunuli o jednu otočku. Od rodinných domů

přes kolektivní masovou výstavbu zpět k rodinným domům. Jen továrny nahrazují v urbanistickém plánu monstrózní haly. Vývoj pak může jít stále víc do modernity tímto směrem, dál po spirále k něčemu dalšímu. Nebo se v tomto bodě modernita vyčerpala a architektura se přikloní k lokálním stavbám typu malých dřevostaveb a naše profese nabyde spíše regionálního rozměru. Na bienále se ukázalo se, že to téma bylo velmi blízké tématu třeba německého nebo ruského pavilonu, skvěle se doplňovalo také s chilským pavilonem. Zjistili jsme například, že to, co se tu stavělo v 70. letech, je téma, které překračuje hranice. Taky vidíme, že fáze modernity se v podstatě opakují, a my tedy máme šanci se poučit a neopakovat předchozí chyby.

Jaký má význam přehlídka typu benátského bienále pro architekturu?

Předně musím říct, že na bienále došlo k tomu, že státními strukturami, reprezentovanými jednotlivými národními pavilony, procházela napříč širší nadnárodní struktura, která odhalila důležité otázky týkající se celé společnosti bez rozdílů hranic. To jsou ty zmínované konotace s expozicemi jiných zemí. Bienále by nemělo být jen výstavou toho nejlepšího, co jsme za poslední roky v architektuře udělali, ale přehlídkou, na které se potká a doplňuje to, co je nám všem, a je jedno, z jaké jsme země, společné. Možná by ale bylo lepší začít odpověď tím, že bychom měli vždy umět najít v takové přehlídce hodnotu a velkou možnost, které se můžeme chopit, vložit do ní energii a pak navázat na to, co vznikne, a pracovat s tím dál. V tom máme ale jako republika ještě velké mezery.

Děkujeme za rozhovor.

Podle Martina Hejla (gestikulující) je bienále přehlídkou toho, co je nám všem společné.

Ing. arch. Martin Hejl (*1980)

V roce 2006 absolvoval Fakultu umění a architektury TUL, kde v roce 2013 přednášel. Pracoval v architektonickém studiu BIG, v holandském studiu OMA, nyní pracuje ve vlastním ateliéru Kolmo, který založil s Lenkou Hejlovou a se kterým v roce 2014 připravoval československý pavilon na architektonickém bienále v Benátkách. V roce 2014 je jedním ze zakladatelů multimediálního studia Loom on the Moon.

SPECIALISTY NELÉKAŘSKÝCH OBORŮ

vzděláváme 10 let

Před deseti lety nastoupilo na ústav zdravotnických studií naší univerzity (ÚZS) prvních 53 studentů do studijního oboru Všeobecná sestra. Dnes ústav nabízí tři obory, na kterých je zapsáno přes 350 studujících, a dosahuje úrovně rovnocenné s ostatními univerzitami v České republice nabízejícími studijní programy pro nelékařské zdravotnické obory. To byl v listopadu loňského roku důvod k oslavám.

Součástí programu oslav byly také mezinárodní VI. liberecká konference nelékařských oborů a VII. studentská vědecká konference s tématem „Bezpečné zdravotnické zařízení nejen pro pacienta“, které se konaly v univerzitní aule.

Ve svém úvodním slově profesor MUDr. Miloš Hájek, jeden ze zakládajících členů ústavu, připomněl: „Před deseti lety mě oslovila Marie Froňková, jestli bych se chtěl na vzniku ústavu zdravotnických studií podílet. Ta myšlenka mě nadchla, sehnal jsem prvních deset vyučujících z Prahy a s radostí nyní mohu konstatovat, že máme za sebou už první deset úspěšně odučených let.“

Kromě Miloše Hájka a Marie Froňkové, pověřené vedením ústavu, je vznik ÚZS v roce 2004 spjat se jmény tehdejšího rektora profesora Vojtěcha Konopy, současného rektora profesora Zdeňka Kůse, se jmény docentky Hany Schejbalové, docenta Jaroslava Vilda a docenta MUDr. Miroslava Bartoše.

„Dnes máme vynikající laboratorní zázemí i dobré zázemí pro odbornou praxi,“ říká Marie Froňková a doplňuje: „A jsem ráda, že se nám v poslední době daří i ve výzkumné části. Můžeme jmenovat například naši mikrobiologickou laboratoř a její výsledky s přesahem do ošetrovatelství.“

Ústav navázal za poměrně krátkou dobu své existence velmi úzkou spoluprací s mnohými zdravotnickými zařízeními v kraji. Především s Krajskou nemocnicí Liberec, s Nemocnicí Jablonec nad Nisou, se Záchranou službou Libereckého kraje, ale i s dalšími prestižními pracovišti s mezinárodním renomé: Institutem klinické a experimentální medicíny, Ústřední vojenskou nemocnicí – Fakultní nemocnicí Praha a Nemocnicí Na Homolce. Odborníci z těchto pracovišť jezdí na liberecký ústav přednášet nebo vedou konzultace a odborné praxe našich studentů.

Většina posluchačů je zapsána v již tradičních bakalářských oborech Ošetrovatelství a Biomedicínská technika. „Devět studentů se zapsalo do nově otevřeného inženýrského studia Biomedicínské inženýrství,“ shrnuje čísla při zasedání vědecké rady ústavu Petra Podrazilová. Slavnostní zasedání Vědecké rady Ústavu zdravotnických studií TUL patřilo také k programu oslav jubilea.

Mezi zapsané studenty se v poslední době počítají také mladí lidé ze zahraničí, kteří na ústav přijíždějí díky programu Erasmus. „Máme osm bilaterálních smluv. Studentům ze zahraničí jsme schopni zajistit praxi v nemocnici pod vedením anglicky mluvících lektorů. K posledním našim úspěchům na poli internacionalizace patří dohoda o vý-

měně studentů s Berner Bildungszentrum Pflege ve švýcarském Bernu,“ uvedla před vědeckou radou ústavu Markéta Bělíková.

Petra Podrazilová a Markéta Bělíková jsou také dobrým příkladem toho, že ústavu zdravotnických studií se daří práce s absolventy. Již během studia dostaly obě možnost aktivněji se zapojit do dění na ústavu, po absolvování na něm zůstaly, vyučují studenty a podílejí se dál na jeho chodu. A mají co předávat. Petra Podrazilová vzbudila pozornost odborníků svou bakalářskou prací zaměřenou na nozokomiální infekce, se kterou byla dvakrát velmi úspěšná na celostátních studentských konferencích, a Markétu Bělíkovou, která na ústavu koordinuje výměnné pobyty studentů, jen pár dnů před vědeckou radou zvolila valná hromada Erasmus Student Network (ESN) prezidentkou všech českých sekcí této mezinárodní organizace.

Tečkou třídního programu oslav bylo právě setkání s absolventy. Je třeba připomenout, že tento vysokoškolský ústav dal zdravotnickým zařízením v Česku již 229 absolventů. Ti, kteří přišli na setkání absolventů někdejší *alma mater*, většinou po prohlídce laboratoří s uznáním podotýkali, že zařízení, se kterým nyní mohou studenti v laboratořích pracovat, je často na vyšší úrovni než to, se kterým pracují ve svém zaměstnání.

Perfektně vybavené laboratoře, úzká spolupráce se zdravotnickou praxí, skvělí absolventi – to není za 10 let málo.

TAIWANEC NAKONEC

Studium na Dálném východě z pohledu českého doktoranda

Duální studium na National Taiwan University (NTU) v Taipei jsem započal v únoru 2013, ve třetím roce studia Ph.D. na TUL, katedře energetických zařízení. Má disertační práce se týká termoakustického motoru.

Proč Taiwan?

Ke studiu na Taiwanu jsem se rozhodl po absolvování půlroční stáže v roce 2012 na místním Institutu Aplikované Mechaniky pod vedením profesora Wanga. Na Taiwan jsem se chtěl vrátit, cítil jsem velkou příležitost získat zkušenosti v zahraničí – v dynamicky se rozvíjející Asii. A pravdou je že jsem zde poznal i svou přítelkyni, s níž jsem téměř tři roky.

Dát si dvacet po obědě? No problem

Studenti obvykle přijdou v devět ráno do kanceláří a laboratoří a zůstávají až do večera či noci. Takže se dělá od 9 do 19 hodin či od 9 do 21 hodin a déle. Co je tu ve zvyku, už jsem si taky „zvykl“, dát si dvacet po obědě – hlavu na stůl a dřímat.

Co bych tu dal za cviko s doktorandem

Výuka tady zahrnuje jen to, co známe v ČR jako přednášky s profesorem. Cvičení s asistentem, to co TUL studenti nesnáší – a nevysvětlíte jim, že vstát na cviko se vyplatí –, to tady prostě není. Vše si musíte nastudovat sám z knih či jiných zdrojů, což zabere asi tak desetkrát více času a energie (nemyslím, že angličtina na to má velký vliv). Samozřejmě se můžete zeptat profesora či asistenta, ale ti vás maximálně trochu nasměrují. Pak se můžete domluvit se staršími kolegy, ale to ztrácí efektivnost výuky, a to raději nemý-

slím na to, že tu v přepočtu platím čtyřicet tisíc za semestr.

Trail running, za dva roky šest tisíc kilometrů

Snažím se svůj volný čas trochu ubránit, i když se často stane, že jsem v kanceláři celý den. Ale miluju místní přírodu a hory, mnoho kopců je v blízkosti Taipei. Začal jsem hodně běhat – po těch kopcích. Vlastně jsem již nasbíral pár úspěchů v trail runningu a dostali jsme se do povědomí místní běžecké komunity, můžete se podívat na www.TaiwanBeastRunners.com.

Jsem i brečel ve čtyři ráno nad úkoly

Studium Ph.D. na místním institutu jsem si na začátku představoval trochu odlišně. Předpokládal jsem, že budu mít hodně času na svůj projekt, v Liberci na katedře bylo mnoho aktivit kolem a času na laboratoře pak zbývalo méně, ale opak byl pravdou i na NTU. Místo výzkumu jsem válčil s kurzy, opakoval jsem aplikovanou matematiku – ne že bych neprošel, ale na Ph.D. kvalifikaci je potřeba dosáhnout hodně vysokého skóre – a další předmět jak by smet. Těch obtíží bylo víc a musel jsem bohužel studovat i to, co je mimo mé zaměření.

Zkouškové? Nikoliv – vše končí v osmnáctém týdnu

Na magisterském studiu v Liberci se dalo zvládnout kolem pěti předmětů s jedním či dvěma obtížnějšími za semestr. Na NTU sotva jeden či dva, i kdybyste se v semestru přetřhli (to jsem si zkusil v prvním semestru), tak všechny kurzy mají závěrečný test v posledním osmnáctém týdnu! Ne pět týdnů zkuškového jako v ČR.

Mám rád efektivnost, ale už na mně zapracovali

Je tu hodně vysoká pracovní morálka, když ji budeme měřit v hodinách strávených na pracovišti. S efektivností to už je horší, i když se snaží, tak prostě dvanáct hodin intenzivně pracovat nelze (ale zaměstnavatel to vyžaduje). Uvedu příklad, berte ho však s nadhledem: Data mají být zpracována do týdne, Taiwanec začne zpracovávat data ručně v Excelu, kopíruje hodnoty z rozsáhlých souborů, pak vytváří grafy. Následně vše převede do Wordu – sedmý den je report hotov. Česká nátura přemýšlí, jak si to ulehčit (či to raději nedělat vůbec), vytváří pět dní program v MATLABu, který data zpracovává sám a grafy generuje na přání. Pak dva dny píše report a vkládá do dokumentu. Sedmý den je hotovo. No ale co když se musí podobná práce dělat znovu – nová data, předělat grafy atd.? Místním to zase zabere sedm dní, Čech by jen něco předělal a za dva dny by s tím byl pravděpodobně hotový a může si dát pět dní volna. Teda jenom čtyři dny, protože na Taiwanu máte jenom čtyři dny dovolené ročně. Jaké štěstí, když jsou tajfunové prázdniny. Být originální je fajn, už jsem trochu rezignoval, ale přesto dávám přednost tomu jít si svou cestou (která nebude lehká) a získat více. A třeba zaměstnavat schopné Asijce.

Domů pojezu na tu dovolenou, ale zůstávám

Každopádně každému bych doporučil alespoň chvíli studovat či pracovat v zahraničí. Není to jenom otázka jazyka, ale taky pochopení mentality v jiné části země. Já se domů zatím nechystám, skoro by se mohlo zdát, že se usadíme tady. Kdekoliv, svět je otevřený.

Petr Novotný

Taipei – život a studium z jiného světa.

Z ČÍNY

do českého neznáma

Liberec mu před pěti lety doporučil vedoucí jeho práce na univerzitě v čínském Wuhanu. O České republice před tím nikdy neslyšel. Překážky, na které v neznámém prostředí narazil, by odradily leckoho, Guo Cheng Zhu ale vydržel a dnes na naší textilní fakultě dokončuje doktorát.

Je organizace studia v Číně srovnatelná se studiem v Česku?

Je to podobné. Rok se dělí na dva semestry, které trvají čtyři měsíce. Rozdíl je v délce zkouškového a prázdnin. Všechny zkoušky skládáme vždy poslední tři týdny v semestru, pak jsou prázdniny a do školy se nechodí. Na inženýrském nebo doktorském studiu se pracuje tak od 8 hodin ráno do 21 i 23 hodin večer, trávíme ve škole asi více času, ale není vyplněn jen přednáškami a cvičeními v laboratořích, najde se také čas na odpočinek.

Jak tráví čínští studenti čas po večerním návratu ze školy?

Hospody a bary u kolejí nebývají zvykem, chodili jsme spíš sportovat. Sportování je oblíbená činnost mezi čínskými studenty. Já jsem hrál basketbal, ping-pong a badminton.

Přibližte nám svou zkušenost s čínskou „maturitou“ zvanou gaokao.

Je to opravdový bod zlomu v našich životech. Celé studium už od dětství do gaokao je orientováno jen k tomu, abychom mohli na univerzitu. Poslední rok střední školy se denně píšou testy, které jsou přípravou na tuto zkoušku. Studenti na ně dřou od rána do noci. Podle počtu bodů dosažených v gaokao si můžete vybrat univer-

zity, na které se budete hlásit. Každá univerzita má bodový standard. Když ho splníte, ještě to automaticky neznamená, že jste přijati, univerzity mají převis uchazečů a berou se jen ti v pořadí nejlepší. Já jsem chtěl na Pekingskou univerzitu, ta patří v Číně k nejprestižnějším, neměl jsem ale dost bodů, univerzitu ve Wuhanu jsem si vybral jako druhou.

Jaký byl příjezd do Liberce a jak jste se s jinou kulturou srovnal?

V únoru 2011 jsem se ocitl ve městě na Fügnerově a netušil jsem, jakým směrem se vydat. Zeptal jsem se jednoho chlapce, uměl anglicky, doprovodil mě do kampusu na Husově ulici a pak na koleje, kde mi pomohl vyplnit formuláře, abych se ubytoval. Nebyl z univerzity, studoval tehdy na střední škole! Výborný člověk, dodnes jsme v kontaktu. První rok byl velmi těžký. Moje angličtina byla špatná, výslovnosti Češi nerozuměli, byl jsem na univerzitě jediný Číňan, nevěděl jsem, jak si najít přátele. Ale profesori, studenti a vůbec lidé tady byli a jsou velmi milí a pomohli mi. A protože na katedře studuje mnoho zahraničních studentů a mluví se tu často anglicky, postupně jsem angličtinu naslouchal, chytl jsem se a aklimatizoval. Žádné jiné kulturní bariéry než jazykové jsem nepocítoval a nepocituji.

Takže jste už přivykl české kuchyni?

Po příjezdu jsem měl obavy z neznámého jídla a jedl jsem jenom chleba a pil colu. Po týdnu jsem ale přišel na to, že české jídlo je chutné. Dnes chodím na obědy do menzy a každý večer si vařím. V Liberci nejsou obchody s asijským jídlem, ale v Praze jsou velké vietnamské obchody, kde se dají nakoupit zásoby potravin z Asie.

Co byste doporučil dalším třeba čínským studentům, aby jejich začátky v Česku byly snazší než vaše?

Na prvním místě, ať přijedou s dobrou znalostí angličtiny. Komunikace je v novém neznámém prostředí ten nejzákladnější krok. A pak, aby si ujasnili, co chtějí od České republiky, jaký mají cíl, čeho chtějí dosáhnout. A pokud chtějí jít jen čínské jídlo, ať do České republiky vůbec nejezdí, ostatně to ať nejezdí nikam jinam než do Číny.

Když se doma zmíníte, že studujete v České republice, vědí, kde to je?

Ne, musím vysvětlovat, kde je Česká republika, jak to tu vypadá, něco o historii země. Hodně lidí ví o Praze, ta je v Číně velmi populární, ale nevědí, že leží v České republice, kterou vůbec neznají.

Děkujeme za rozhovor.

Gaokao – zkouška masová co do počtu lidí i co do objemu informací.

Guo Cheng ZHU (30)

[kuo čen dzu]

Studoval na čínské Wuhan Textile University zaměřené na umělé cévy, od roku 2011 je doktorandem na naší katedře materiálového inženýrství fakulty textilní, kde se postupně zaměřil na charakteristiky textilií v oděvech určených do prostředí extrémně nízkých teplot a na numerické simulace prostupu tepla a vlhka textiliemi. V zimě 2015, pokud obhájí disertační práci, své doktorské studium dokončí. Pak chce ještě alespoň jeden rok v České republice zůstat.

KONEC POSEDÁVÁNÍ NA CHODBÁCH

Klub pro studenty je otevřený

Klub, kde studenti mohou trávit volný čas mezi přednáškami, pracovat na internetu, vracet knihy do knihovny nebo odpočívat, otevřen v prosinci 2014 rektor Zdeněk Kůs.

Klub pro volný čas studentů vznikl vestavbou do bývalých dílen za budovou E2 v hlavním kampusu na Husově ulici. Studenti se do něj dostanou bezbariérovým vchodem ze spojovací chodby v budově E.

Uvnitř studenti najdou vše, co potřebují, především klidné posezení a signál wi-fi. Příznivou odezvu mezi studujícími by mohla najít pobočka univerzitní knihovny. „Pobočka slouží k registraci nových členů, k vracení výpůjček, ale i pro půjčování knih. Objednané knihy knihovníci dopraví z budovy H na pobočku ve studentském klubu. Na pobočce také můžeme katedrám zajistit katalogizaci knih,” řekla už před časem redakci T-UNI Marta Zizienová, zastupující ředitelka univerzitní knihovny.

V patře pak studenti najdou počítačovou studovnu a především to, co dlouho na TULce postrádali, klidovou zónu pro odpočinek mezi přednáškovými bloky vybavenou křesly a sedacími pytlíky fatboy. „Z vybavení nám zbývá dodat už jen poslední položku, tou jsou automaty s nápoji,” podotkla v den otevření klubu Zdislava Manligová z referátu TUL pro rozvoj a výstavbu, která práce na interiéru koordinovala.

Rektor Zdeněk Kůs předal symbolický klíč od klubu studentům, a tím zahájil jeho provoz. Klíč převzal předseda studentské komory akademického senátu, která má v klubu svou zasedací místnost.

„Jako student jsem musel mezi přednáškami posedávat na chodbě stejně jako dnešní studenti. Otevřením tohoto klubu se to mění, nyní máte k dispozici důstojné prostředí, kde můžete trávit svůj volný čas,” řekl při otvírání studentského klubu rektor Kůs.

Klub je volně přístupný tak jako ostatní univerzitní budovy do 20.00 hodin, zázemí tu tak najdou i ti, kteří čekají na poslední blok přednášek.

Studenti, kteří se přišli podívat na zahájení provozu klubu, si vybavení pochvalovali. Prostor je podle nich dobře prosvětlený, vybavení je výborné. V reakcích se našlo i pár podnětů na zlepšení. „Chybí nám tu snad jen věšáky,” shodne se skupinka studentů při první prohlídce. „A skříňky na ukládání věcí by mohly být větší.” Jinak ale komentují nové prostory příznivě a hned si našli „své“ místo v patře na fatboyích.

Studentský klub je po vestavbě univerzitní školky druhou dokončenou rekonstrukcí v bývalých dílnách za budovou E2. Univerzitní školku ŠkaTULku pro 48 dětí především zaměstnanců a studentů naší univerzity jsme otevřeli 1. září roku 2014. Celkové náklady na vestavbu studentského klubu a mateřské školky činily přes 31 milionů 300 tisíc korun, dodavatelem stavebních prací byla liberecká firma Havax, která uspěla v soutěži.

Rektor Kůs při otvírání studentského klubu zmínil také to, že rekonstrukcí postupně projdou všechny přilehlé vysloužilé dílny v budově. Změní se na knihovnu a kolárnu. To je také důvod, proč je nyní sociální zázemí se sprchami v klubu naddimenzované. Počítá se s tím, že ho využijí cyklisté, kteří se budou chtít osprchovat poté, co odloží kolo v sousední kolárně.

V klidu. Do posluchárny to mají 50 metrů.

PRVNÍ DEN

ŠkaTULky

Do univerzitní školky, jejíž název vybírali v soutěži rodiče, nastoupilo 1. září 2014 48 dětí. Naše univerzita otevřela školku pro děti svých zaměstnanců a studentů v době, kdy v Liberci chybí přibližně dvě stovky míst ve školkách zřizovaných městem a v celé České republice nenašlo místo kolem 60.000 předškoláků.

PROMOCE

v novém kabátě

S budovou G získala univerzita po více jak šedesáti letech své existence univerzitní aulu. Prostor pro 350 sedících kapacitně vyhovuje pořádání veškerých hromadnějších akcí univerzity, jako jsou například promoce. První sliby *spondeo ac polliceor* zde složily v září téměř dvě stovky absolventů fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické, v říjnu pak také absolventi fakulty strojní.

REKTOR UDĚLOVAL

pamětní medaile za zásluhy

Pět osobností ocenil v prosinci 2014 pamětními medailemi Technické univerzity v Liberci rektor Zdeněk Kůs. Zlatou medaili za mimořádné zásluhy o rozvoj univerzity, vědy, kultury, vzdělanosti a akademických svobod a za celoživotní přínos pro rozvoj Fakulty textilní TUL převzal emeritní rektor Vysoké školy strojní a textilní v Liberci, bývalý děkan fakulty strojní profesor RNDr. Bohuslav Stříž, DrSc.

ZAHÁJILI JSME

rekonstrukci další budovy

Naše univerzita zahájila rekonstrukci budovy P. Staveniště předala vítězi výběrového řízení – firmě CL-Evans. Budova P projde kompletní rekonstrukcí včetně výměny inženýrských sítí, střechy, oken a dveří. Projekt počítá i s vestavbou pracoven pro vědecko-pedagogické pracovníky v podkroví. Rekonstrukce bude stát více než 60 milionů korun a hotova by měla být v roce 2015.

MÁME DVA

nové profesory

Miroslav Černík, ředitel pro výzkum a vedoucí oddělení nanomateriálů v přírodních vědách na Ústavu pro nanomateriály, pokročilé technologie a inovace TUL, byl jmenován profesorem v oboru Aplikované vědy v inženýrství. Petr Kratochvíl z naší fakulty umění a architektury byl jmenován profesorem v oboru Dějiny architektury a ochrana památek. Jmenovací dekrety novým profesorům předával na konci roku 2014 ve Velké aule Karolina ministr školství Marcel Chládek.

NAŠE TECHNICKÉ FAKULTY JSOU V ŽEBŘÍČKU HN

na nejvyšších příčkách

Nejlepší českou vysokou školou zaměřenou na strojírenství se stala Fakulta strojní Technické univerzity v Liberci. Podle Hospodářských novin, které žebříček fakult každoročně sestavují, si prvenství zasloužila „díky zájmu o fakultu, dobré vědě, zahraničním zkušenostem vyučujících a možnosti studia v cizině“. Dalším velkým úspěchem žebříčku HN z ledna roku 2015 je také umístění fakulty mechatroniky, informatiky a mezioborových studií. Z dvanácti fakult České republiky, které se zaměřují na informatiku, obsadila liberecká fakulta třetí příčku. Gratulujeme!

ZEMŘEL PAN PROFESOR KOVÁŘ

Bude nám chybět

Profesor Zdeněk Kovář, bývalý rektor Technické univerzity v Liberci, zemřel 14. prosince. „Profesor Zdeněk Kovář byl zejména v 90. letech výraznou osobností společenského a politického života v Liberci. V oblasti vysokého školství České republiky je nesmazatelně zapsán jako vůbec první předseda České konference rektorů. V rámci této funkce se také zasloužil o přechod z totalitního systému vysokých škol do dnešní demokratické podoby,“ vzpomíná současný rektor TUL Zdeněk Kůs.

Liberecká vysoká škola díky němu prožila svou renesanci. Profesor Kovář s chotí.

Univerzitní život ze všech úhlů

Technická univerzita v Liberci vznikla před více jak 60 lety jako Vysoká škola strojní, dnes nabízí široké spektrum univerzitního vzdělání včetně ekonomických a humanitních věd, informatiky, architektury a výtvarného umění i zdravotnických studií. Na šesti fakultách a jednom vysokoškolském ústavu studuje 9000 studentů. Technická univerzita v Liberci uzavřela bilaterální smlouvy o výměně studentů s více jak 100 univerzitami po celém světě. V roce 2012 otevřela v kampusu na Husově ulici špičkové výzkumné centrum Ústav pro nanomateriály, pokročilé technologie a inovace (Cxi), výstavbu kampusu zatím završuje v roce 2014 otevřený výukový komplex s univerzitní aulou (budova G).

Technická univerzita v Liberci dala světu již více jak 35.000 absolventů.

Fakulta strojní je naší nejstarší fakultou. Studenti se zde věnují studiu technických oborů na jedenácti katedrách. Velkou devizou je těsné sepětí teorie s praxí, a to i na mezinárodní úrovni.

Fakulta strojní od roku 1953

Díky komplexnímu záběru se jedná o jedinou instituci svého druhu v Evropě. Fakulta textilní vychovává na osmi katedrách technologií a vývojáře, ale i designéry nebo marketéry.

Fakulta textilní od roku 1960

Fakulta studentům nabízí učitelské i neučitelské obory na patnácti katedrách. Jejím krédem je výchova pedagogů, kteří vkládají do učení nejen znalosti a dovednosti, ale celou svou osobnost.

Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická od roku 1990

Výzkumný ústav vznikl na univerzitě spojením odborných laboratoří technicky zaměřených fakult. Svým záběrem zasahuje činnost ústavu zejména do automobilového průmyslu, do oblasti ekologie a do oblasti materiálového výzkumu.

Ústav pro nanomateriály, pokročilé technologie a inovace od roku 2009

Za více jak 20 let své existence patří díky dynamickému vývoji a zájmu studentů k největším fakultám univerzity. I nadále pružně reaguje na aktuální dění v zemi a poptávku po odbornících v oblasti ekonomiky a managementu. Důraz je při studiu kladen na cizí jazyky, prezentační schopnosti a odborné dovednosti.

Ekonomická fakulta od roku 1992

Ústav zdravotnických studií má akreditovány dva bakalářské studijní programy a nově jeden navazující program Biomedicínské inženýrství. Jejich absolventi jsou díky odborníkům a praktickým zkušenostem skvěle připraveni pro nástup do zaměstnání i pokračování ve vysokoškolském studiu.

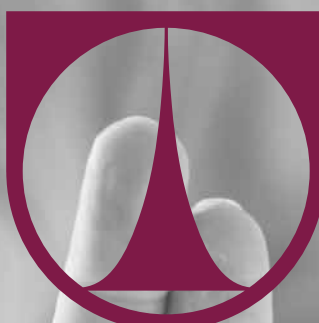
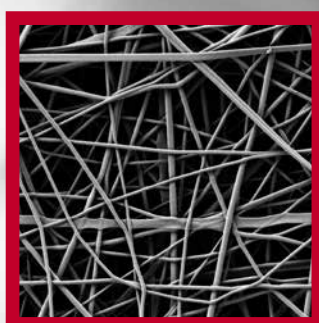
Ústav zdravotnických studií od roku 2005

Jedná se dosud o jedinou fakultu tohoto typu v ČR. Ve čtyřech výzkumných ústavech vychovává odborníky na rozhraní tradičních oborů strojního, elektrotechnického a informačního zaměření.

Fakulta mechatroniky, informatiky a mezioborových studií od roku 1995

Fakulta sama sebe definuje jako malou, otevřenou a dynamickou školu pro talenty. Kromě studia soudobé architektury nabízí zároveň unikátní studium designu a výtvarných umění. Osobnosti studentů jsou podporovány samostatnými výstavami i realizacemi.

Fakulta umění a architektury od roku 1994

WWW.TUL.CZ

přihlášky
do 31.3.2015

zkus to s TUL, budeš **COOOOL**